

se je vzhodno od jezera Prespa nadaljne uspehe doseglo, vzhodno od Florine pa sovražne napade zavrnilo. — Včeraj sunile so bolgarske čete na Kaimakalanu proti za napad pripravljenemu sovražniku, so ga vrgle in zasledovale ter zaplenile dva topova, več strojnih pušk in minskih metalecev.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Grška.

Kakor kažejo zadnja poročila, pripravljajo se na Grškem odločilni dogodki. Ob začetku svetovne vojne je stalo grško kraljestvo na stališču stroge nepristranosti. Kralj Konstantin ne spada med tisto vrsto ljudi, ki svojo besedo prelomijo, kakor na primer laški kronani bajaco ali pa velikouhi rumunski kralj. Zato se je tudi držal nepristranosti. S svojo premočjo pa so Angleži, Francozi in Lahi ter njih pomočniki Grško skoraj popolnoma podjarmili. Deloma so tudi brez ozira na mednarodnostno pravo zasedli nje ozemlje. Poleg tega so podkupili bivšega ministra Venizelosa, enega največjih političnih lumpov na svetu. Ta je sedaj s svojo hujškarijo dosegel, da se je na Grškem vnela krvava revolucija, ki hoče kralja Konstantina odstavit in na stran naših sovražnikov stopiti. Grška armada je v pretežnem delu na strani poštejnega kralja. Vendar pa se danes ne more reči, kako se bodo stvari na Grškem razvile. Vsekakor ne bode pustila odločitev dolgo na se čakati in vsak hip je pričakovati senzacionalne vesti iz Grške. Kar se nas in naših zaveznikov tiče, stojimo stvari popolnoma mirno nasproti. Naj padejo kocke tako ali tako, — zdobili nas ne bodoje!

Izpred sodišča.

Navijalec cen.

Feldkirchen na Koroškem, dne 23. septembra. — Dne 20. t. m. imel se je posestnik Franc Fluch iz Klein-St. Veita zaradi navijanja cen zagovarjati. Prodal je dne 8. junija Terezi Money v Unterdellachu 5 tednov starega, slabo zrejenega prašička, ki je tehtal 6 kilogramov, za 60 kron. Vsled tega je bil obsojen na 60 kron denarne globe ali 6 dni zapore. Državni pravdnik se je pritožil zaradi prenizke kazni.

Zvišanje kazni prijateljice Rusov.

Wels, 21. septembra. Kakor se je svoj čas poročalo, bila je 49 let stara soproga železničarja Marija Andlinger v Marchtrenku, ki je vabila vojno-vjete Ruse v svoje stanovanje in jih pustila občevati s svojimi odraslimi hčerkami, na sedem mesecev težke in poostrene ječe obsojena. Deželna nadsodnija je zdaj to kazeno na eno leto povišala.

Begunec kot špekulant.

Dunaj, 25. septembra. Trgovski agent Bernart Litwak prišel je kot begunec iz Lemberga na Dunaj in je postal špekulant z zajfo. Kupil je tri železniške vagonne žajfe, pa je niti videl ni, temveč je sprejel le pismeno pogodbo. Te papirje prodal je še isti mesec naprej in pri tej zločinski kupčiji „zaslužil“ je 3700 kron. Sodnija pa ga je zasučila in zaradi navijanja cen obsodila na en mesec zapore ter 500 kron denarne globe.

Hujškarija.

Hujškarija, ki zamore le zapeljanemu ljudstvu škodovati, se širi zopet po deželi. Po našem mnenju je velpotrebno, da se to zadevo javno pojasni in ljudstvo poučuje. Stvar je ta-le: V zadnjem času izšlo je nekaj vladinih odredb, oziroma odločb c. k. štajerske namestnije ter posameznih c. k. okrajnih glavarstev, ki so za kmetstvo ljudstvo jako neprijetne. Saj so končno vse odredbe v teh nesrečnih vojnih časih neprijetne, za kmetstvo, kakor tudi za mestno prebivalstvo. Tako se

je pred kratkim od strani cesarske oblasti — kakor smo to že v zadnji številki poročali! — uveljavilo gotove odredbe glede mlinov, kmetijskih pridelkov, glede domačih ročnih mlinov ali „žrmelj“, glede prodaje kruha itd. Cesarska oblast pri vseh teh odredbah seveda ni hotela kmetijsko naše ljudstvo po nepotrebnem mučiti in mu življenje še bolj otežiti; hotela je le na podlagi sedanjih težkih časov izdane cesarske postavbe uredniti. Vendar pa se med nevednimi ljudmi po deželi od gotove strani hote in nehote širi neumno mnenje, kakor da bi bilo mestno prebivalstvo krivo teh odredb. Čuli smo od bedastih babnic in nahujškanih možkih iz dežele neverjetne grožnje, n. pr. da „so purgarji kmetom žrmelje zapečatili“, da kmetje vsled tega „ne bodoje več ničesar v mesto prinesli“, da naj „mestna gospoda poerka“ itd. Človek bi se nad takimi grožnjami jezil, ko bi ne vedel, da izvirajo zgolj iz nevednosti, ki jo seveda izvestna hujškarija še povečuje. Ne bomo preiskovali, kdo danes bolj trpi in strada, kmetstvo ali revno mestno prebivalstvo.

Kmetje se presneto motijo, ako mislijo, da se dandanes po mestu mastijo z „rosbračelnimi“ in „poticami“; marsikatera mestna mati, katere mož leži že od začetka vojne v streškem jarku, nima zjutraj niti kapljice mleka in zvečer ne grizljaja kruha za svoje nedolžne otročiče. Ravno tako pa seveda ne ve marsikateri siti meščan, kako slabo se godi viničarju ali pa kako hude skrbi rojijo v kmetovi glavi... Vsi trpimo bedo in bremena te vojne zadenejo vse ednako. Zato pa je po našem mnenju vnebovpijoči zločin, ako se hujska mestno prebivalstvo, kakor da bi bil kmet vse draginje kriv; istotako grdi zločin pa je, ako se širi po deželi hujškarijo, kakor da bi po mestih lenobo pasli, razkošno živeli in kmetom od ust kruha trgali... Resni ljudje take neumnosti sploh ne morejo govoriti. Resni ljudje vedo prav dobro, da temeljni stan na drugem, da smo drug od drugega odvisni, da ne sme eden drugemu v juho pljuvati, marveč da moramo s skupnim delom in skupno potrpežljivostjo v težavnih teh časih vztrajati. Kdor zdaj hujska proti tej prepotrebni slogi, ta škoduje vsej domovini, ta pade tako rekoč našim junaškim vojakom v hrbet, ta je navadni veleizdajalec. In pravzaprav bi morali tudi ti zahrbtni hujskači premisliti in vpoštevati, da imamo zdaj izjemno stanje ter preki sod ter da stoji na izzivanje, motenje javnega miru, veleizdajstvo itd. smrtna kazen. To niso prazne besede, to je resnica, ki jo nikdo ne more vtajiti, kdor je pameten in pošten. Zato pa svarimo pošteno prebivalstvo po deželi in na kmetih, naj se ne pusti zapeljavati od brezvestnih hujskačev, naj se v vsakem slučaju pokori odredbam cesarske oblasti in naj pomisli, da prelivajo mestni in kmetijski ljudje prsa ob prsih svojo kri za blagor premile naše domovine!

Angleški mirovni pogoji.

K.-B. Berlin, 22. septembra. „Norddeutsche Allg. Zeitung“ piše pod naslovom „Zakaj se borimo?“. Septemberski zvezek „National Review“ objavlja spis o angleških mirovnihih pogojih. Pisatelj pojasnjuje naprej zahteve četverozveze glede Avstro-Ogrske, Bolgarske in Turčije ter nadaljuje po tem tako-le: Kar se tiče najvažnejše točke, kaznovanja Nemčije, bomo Hunom vsilili našo voljo s tem, da bomo njih knezom, politikom in vojakom, katerih beseda nima vrednosti, diktirali pogoje. Velikodušnost bi ne bila na mestu pri tako domišljavem, nesramnem ljudstvu, kakor so Prusi. — „Germania delenda est“ bi moralo biti splošno vodilo pri mirovnihih pogojih. Nemske kolonije se bodo razdelile med države, ki so jih zavojevale. Belgija se mora obnoviti. Achen in sosednje ozemlje se mora združiti z belgijskim kraljestvom in ravno tako Luxemburg. Na vojnih odškodninah mora Nemčija plačati Belgiji sto milijonov funtov kot kazen za prelomitev pogodbe,

in nadaljnih 500 milijonov funtov za pridetno škodo. Seveda bi morala Nemčija čati primerno odškodnino Angleški, Francoski in Rusiji. Elsaß-Lotringen pripade zopet Francoski in k temu še dolina Saar s Trier in okolico. Vsa pruska Poljska se združi s rusko Poljsko. Torej kronovina Posen in del zapadne Pruske. Dalje se izvrši poplave na stroške vzhodne Pruske. Nemčija mora izročiti vse svoje brodovje, tudi trgovski ladje, kot nadomestilo za potopljene ladje. Prusko armado je v toliko razorožiti, da ne bo mogla postaviti nemška armada, ki je več kakor kakega pol milijona ljudi. Glede Kielskega kanala se ni zadovoljiti s internacionalizacijo. Uvaževati je začeti zasedenje Kiela po mednarodnih četah. Znovanje Nemčije za zločinstva, storjena miss Cavel in kapitanu Fryathu se zga najbolje na ta način, da se vžge nekaj vodobnih nemških palač in poslopja generalnega štaba v Berlinu. Tudi razdejanje maršala Renou pri Koloniji in Kielskega kanala bi se moglo uvaževati. Večje dele Nemčije, zlasti industrijske okraje, je zasesti za dolgo, da bodo izpolnjene vse obveznosti. Nemci mislijo, če bi ne kazalo razkosati Nemčijo na njene posamične dele. — „Nordd. Allg. Zeitung“ pripominja tem izvajanjam. Izhaja, da je angleška lista je postavil pred ta nek opombo, da bo čitatelje morda razočarala „preveč zmerna“ vsebina. Za tolažbo dostavlja, da je obrazložen le minimum angleških zahtev, ki pa bodo rasle z vsakim mesecem daljnega trajanja vojne. „Nordd. Allg. Zeitung“ opozarja potem, da je iz članka spoznavno uničevalno besnost, ki navdaja široke angleške kroge in da je za to potrebno bojevati vse do konca.

Tako poroča nemško uradno glasilo. Tudi ta zahtev angleškega vodilnega lista je razvidno, da se mora vojna do konca do uničenja enega ali drugega dela izvojevati. Blazna angleška tudenost ne pozna nobenega drugega izhoda. Ničeti in razdrobiti hočejo torej sovražnik Nemčijo kakor Avstro-Ogrsko ter njune zaveznike. Zato je skrajni boj edini pot do pravega miru.

Razno.

Nemne govornice po deželi, zlasti v našem ptujskem okraju, delajo m. dr. tudi v našem panu Orniga odgovorne za razne obilne vne odredbe. V splošnem je stvar pravilna, prav le posledica hujškarije, ki se širi že leta in leta proti ptujskemu mestu in njegovemu županu. Pravi razširjevalec teh govornic, tudi nikdar ne oglasi in se zna tako skrivati, da ga nikdo ne more za ušesa prijeti. Resni človek pa itak razume, da ni župan Ornig, ki ni c. k. uradnik, marveč svobodni izvoljeni župan in okrajni načelnik, razne odredb povzročil, marveč da jih je ravno v činoma po naročilu iz Gradca in Dunaja dala cesarska oblast. Naša naloga je preiskavati in proučevati, ali je ta ali ona odredba pravilna, koristna in dobra.

Mi zamoremo kot pošteni prijatelji kmetov le priporočati, da se vsaki oblastvenih odredb drži; kajti drugače lahko zadene stroga kazen. Zavračati pa moramo tudi prav odločno, da bi bilo mestno županom Ornigom krivo teh odredb. To je laž in — razširjevalci takih govornic naj se zapomnijo, da ima laž vedno kratke noge.

Karte za mast na Štajerskem. Izšla je naloga štajerskega cesarskega namestništva, ki določa, da bodo s 1. oktobrom t. l. upeljane za celo Štajersko karte za mast in olje. Karte bodo razdeljene v 2 vrsti in sicer takozvane splošne karte za mast in v karte za delavce. Karte za olje in mast bodo razdeljene v 24 odrezkov za odrasle osebe in v 12 odrezkov za otroke, ki so stari več kot 1 leto in manj kakor 3 leta. Karte za olje in mast za delavce pa bodo razdeljene v 24 odrezkov in bodo označene s črko „S.“ Nadalje bodo izdane posebne karte za sirovo maslo in sicer

prizna take osebe, ki nimajo nobene pravice do plačar za mast in olje, ker imajo mast in olje v koskih v zalogi, nimajo pa doma nič sirovega masla. Karte za sirovo maslo bodo razdeljene v 8 odrezkov za odrasle osebe in za otroke, uži stare več kakor 3 leta, in v 4 odrezke za otroke, stare več kakor 1 leto in manj kakor 1 leto. Karte za olje in mast in za sirovo maslo bodo dobivale samo tiste osebe, ki si morajo kupiti mast, olje in sirovo maslo, ne ladje pa tudi osebe, ki si ta živila doma pridelajo ali jih pa imajo v zalogi. Kolika množina masti, olja in sirovega masla bo prišla na možno osebo na teden, še ni določeno, tudi še niso določene tozadevne podrobnosti. Karte bodo veljavne za štiri tedne. Karte za mast in olje za delavce bodo dobivale samo take osebe, katere imajo ob enem pravico do zvišane množine moke. Nadalje se določa, da bodo morali trgovci in tudi kmetje naznaniti okrajni politični oblasti svoje zaloge masti, olja in sirovega masla in sicer do 20. vsakega meseca. Za tozadevne prestopke je določena denarna globa do 5000 K, oziroma kazen za pora do 6 mesecev.

Pivo se podraži in sicer na tako vnebovpijoči način, da si zamorejo res le še vojni liferanti in milijonarji čašo piva kupiti. Že doslej je koštal vrček (to je pol litra) piva 34 vinarjev. Pred vojno smo pili vrček piva za 18 ali 20 vinarjev. Zdaj pa košta vrček nakrat — 56 vinarjev. To je precej hudo podražjenje. Kar naenkrat liter piva podražiti za 44 vinarjev, to presega že marsikaj. Posledica tega je pač le ena: pivo postane odslej le „luksus“, le „potrata“ za ljudi, ki ne vedo kam s svojim denarjem. Navadni človek mora dandanes izgovoriti ime piva tako, kakor je svoj čas izrekel besedo „Tokajsko vino“ ali pa „šampanjec“. Iz gotovih vzrokov ne bomo preiskavali, kje je pravzaprav krivda tega za navadnega človeka res neverjetnega navijanja cen piva. Molčali bomo raje; in pili bomo — ja, kaj bomo pili? Mošta ni in menda sam vrag ne ve, kam je izginil, čeprav so listi to že mnogokrat prav odkritosrčno vpraševali. In vino? Vino je dandanes tako drago, da ga navadni človek ne more poplačati... Slavna oblast nas hoče torej s posebno energijo navadeti do abstinence. Pili bomo torej vodo. Svoj čas se je sicer reklo, da voda niti v skorjnih ni dobra. Zdaj pa jo bomo pili. Upamo pa, da merodajni krogi ne bodo obdali celo vodo...

Boj z vjetim Rusom. Iz Osiacha na Koruškem se poroča: Kmet Pavel Kröll v Alpeju zasačil je ponoči, opozorjen od lajanja svojega domačega psa, nekega vojnovejete Rusa, ki je na njegovem polju krompir in buče kradel. Med krepkim Rusom in starim kmetom razvil se je boj; šele došli sosedje so Rusa premagali. Kröll je bil na roki in nogi ranjen. Tudi tatinski Rus je bil na glavi ranjen; vendar pa se mu je posrečilo, v temi pobegniti.

Vsak dan en tucat odredb. V nemških listih iz države čitamo: Od začetka vojne sem se je objavilo 400 odredb zveznega sveta, več kot 3000 odredb vlade in nešteto odredb od občin, okrajev ter drugih oblasti. Na en dan računano, izšlo je srednjo en tucat odredb na dan. — Koliko jih je neki pri nas izšlo?

Zasebni vojno-poštni uradji so sedaj le k sledečim vojnim poštnim uradom dopuščeni: 8, 9, 11, 19/II, 20, 20/II, 24, 34, 36, 37, 39, 50, 51, 54, 55, 64, 69, 76, 79, 80, 88, 95, 96, 98, 102, 110, 111, 113, 125, 128, 133, 137, 138, 140, 145, 146, 147, 148, 167, 175, 176, 177, 178, 180, 181, 183, 184, 185, 188, 202, 203, 207, 215, 217, 218, 210, 220, 221, 222, 223, 224, 226, 227, 231, 237, 239, 242, 250, 252, 253, 255, 258, 259, 267, 273, 274, 276, 277, 278, 282, 283, 284, 287, 288, 289, 291, 292, 294, 295, 302, 307, 315, 316, 319, 323, 324, 335, 336, 338, 340, 349, 354, 364, 369, 372, 376, 377, 378, 383, 385, 386, 389, 400, 400/II, 400/III, 444, 444/II, 444/III, 510, 511, 512, 513, 514, 517, 600, 601, 602, 605, 607, 608, 611, 612, 613, 615, 630.

K vojni z Rumunsko. Poslaništvo Združenih držav Amerike na Dunaju je po naročbi rumunske vlade za vojno trajanje varstvo ru-

munskih državljanov in interesov v avstro-ogrski monarhiji prevzelo. Varstvo naših državljanov in interesov v Rumuniji zaupalo se je kraljevemu nizozemskemu poslanstvu na rumunskem dvoru.

Železniška nesreča. V Zgornji Radgoni bil je posestnik Florijan Kocbek, ko je hotel železniško progo prekopati, od vlaka na stran vržen. Pridobil je pri temu nevarne notranje poškodbe. Odpeljali so ga v grško bolnišnico.

Zvišanje poštnih pristojbin. Izdali sta se dve naredbi, s katerima se razglša napovedana izprememba poštnih in brzojavnih pristojbin, ki stopi v veljavo z dnem 1. oktobra t. l. Enaka tarifa, ki bo od 1. oktobra t. l. dalje veljala v notranjeavstrijskem prometu, bo bistveno veljala tudi za promet z Ogrsko, Bosno in Hercegovino in z Nemčijo. Glavne izpremembe so naslednje: Pristojbina za pisno najmanjše teže se je določila na 15 vinarjev. Za težka pisna se uvede v prometu z inozemstvom veljavno stopnjevanje teže od 20 do 25 g in sicer s pristojbino 5 vin. za vsakih 20 g. Za dopisnice, ki jih bo poštna uprava opremila z vtisnjeno znamko, znaša pristojbina 8 vinarjev, za vse druge v celokupnem prometu z inozemstvom (izvzemši Nemčijo) 10 vinarjev. Pri tiskovinah se odmeri pristojbina s 3 v za vsakih 50 g. Kdor hoče, da se njegove tiskovine odpravijo hitro, mora pri oddaji potom posebne ekspresne znamke plačati dodatek 2 v brez ozira na težo pošiljatve. Povišajo se še tudi vse druge poštnine in tudi brzojavne (od 6 na 8 v) pristojbine. — O tej stvari se nam še poroča: Z novimi davki napovedano zvišanje poštnih pristojbin stopi že 1. oktobra 1916 v veljavo. Računa se, da bo to zvišanje neslo na leto 90 milijonov kron več, kakor so nesle dosedanje pristojbine. Pristojbine znašajo: pri pismih do 20 gramov 15 vinarjev (doslej 10 v), pri pismih nad 20 gramov po 5 vin. za vsakih nadaljnjih 20 g. Dosedanja omejitev teže na 250 g odpade. Pošiljala se bodo torej lahko tudi 300 in 400 g težka pisna. Pri dopisnicah se uvede dvojna pristojbina. Uradno izdane dopisnice s tiskano znamko bodo stale 3 vin., druge dopisnice (predvsem razglednice) se bodo morale frankirati s 10 vinarjskih znamkami. Pri tiskovinah bo znašala poštnina za vsakih 50 gramov pri počasni odpravi 3 vin. (doslej 3 vin.), pri navadni odpravi 3 vin. (doslej 2 vin.), pri vzorcih blaga in kupčijskih papirjih do 50 gramov 10 vin., pri teži nad 50 gramov za vsakih 50 gramov 5 vin. (doslej 10 in 20 vin.), pri navadnih vrednostnih pismih 60 vin., eventualno več (doslej 24 do 60 vin.) Pri paketni pošti je odpravljen dosedanj pasovni sistem ter so uvedene enotne pristojbine. Največja teža poštnih paketov sme znašati v bodoče le 20 kg. Plača se pri zavojih do 1 kg 60 vin. (doslej 36 do 60 vin.), pri zavojih do 5 kg 80 vin. (doslej 36 do 60 vin.), pri zavojih do 10 kg 2 kroni, pri zavojih do 15 kg 3 krona, pri zavojih do 20 kg 4 krona. Za nefrankirane pakete se računa posebna doklada 20 vin. Dostavnina za zavoje znaša v bodoče 20 vin. za vsak zavoj. Pri poštnih nakaznicah bo plačati do 20 kron — 20 v (doslej 10 vin.) pri poštnih nakaznicah do 50 kron — 20 vin. in za vsakih nadaljnjih 50 kron še po 5 vin. (doslej 20 vin. do 1 K), dostavnina 5 do 10 vin. (doslej 6 vin.). Bolj nenavadnih strok poštnega prometa ne bomo navajali, ker pri nas ne pridejo v poštev. Izdane bodo tudi nove poštne znamke, med njimi nova trikotna rumena znamka za brzo pošiljanje tiskovin. Stare znamke se smejo rabiti še do 31. decembra t. l. — Za brzojave je bilo doslej plačevati 60 vinarjev minimalne pristojbine za 10 besed in od vsake nadaljne besede 6 vinarjev; zdaj je najmanjša pristojbina zvišana na 1 krono za vsako nadaljno besedo pa bo plačati 8 vinarjev.

Za 485.000 kron — eno krono. Kezdivašarhelska zasebnica Adolfin Pap je pred Romuni pribežala v Budimpešto in je tam v svoji razburjenosti izgubila hranilnično knji-

žico, na katero je bilo vloženi 485.000 K. Hitela je na policijo, da poda ovadbo, a ni še opravila, ko je prišlo ubožno dekletce in položilo na mizo izgubljeno hranilnično knjižico. Gospa Adolfin Pap je bila vsa iz sebe od veselja in ko je še izvedela, da je ubožno dekletce pribežalo s svojimi stariši iz Sedmo-graške, ni mogla premagati svoje ginjenosti in je za poštenu vrnitev hranilnične knjižice 485.000 K darovala dekletcu — eno krono!

Poročil se je danes, dne 28. septembra v Ptujtu najstarejši sin župana, g. oberlajtnant inženir Jos. Ornig s hčerko primarija dr. pl. Metzlerja, gospico Ido pl. Metzler. Mlademu paru priske naše čestitke!

V naredniški uniformi. Minoli teden je prišel v Mohaču na Ogrskem v pisarno 5. bosanskega polka narednik in je ukazal nekemu infanteristu, naj vzame puško, natakne bajonet in naj gre z njim. V spremstvu tega infanterista je šel narednik v hišo posestnika Tasija in rekviriral voz in dva konja. S tem vozom se je peljal v različne vasi v okolici Mohača in pobiral tam milodare za sedmo-graške begunce. Kalvinskemu župniku v Kölkedu se je narednikovo početje zdelo sumljivo in pozval je moža, naj se legitimira. Narednik je odgovoril s psokami in z grožnjami, a jo je hitro odkuril. Odpeljal je seboj še cel voz pšenice. Izkazalo se je kmalu, da ta narednik sploh ni vojak nego bivši sluga nekega trgovca v Mohaču, ki se že dlje časa bavi samo s spleparijami in izhaja pri tem prav dobro. Vjeli ga doslej še niso.

En stan vzdržuje drugega! Vodja nemške preskrbe z življenjskimi sredstvi pl. Batocki imel je pred kratkim v otvorni seji nekega ženskega društva govor, v katerem je med drugim dejal: Proti zunanemu sovražniku smo složni, ali pri nas doma v gospodarskih stvareh govorimo vedno drug proti drugemu. Mi vsi si moramo resno predstavljati, da ne moremo izdržati edino s premaganjem sovražnika, marveč da mora en stan drugega nositi, da zamoremo vojno gospodarsko prestat. Kmetovalec mora biti o tem prepričan, da je to izdržanje le tedaj mogoče, ako se pripelje od njegovih pridelkov kolikor mogoče v porabo v mesta in industrijske kraje. — Pametna beseda! Ako bi jo le tudi pri nas vpoštevali, ko se je zopet pričela tako grda in nepatriotična gonja kmet-skih ljudi zoper mesta!

Požari na Ruskem. K.-B. poroča iz Berlina z dne 23. septembra. „Lokalanzeiger“ poroča iz Stockholma: Požari v ruskem glavnem mestu Petersburgu, katerih vzrok se ne more pojasniti, postajajo vedno bolj obširni. Glasom poročil iz Petersburga zgoreli so največji elevator žita v Petersburgu ter oba največja skladišča žita. Škoda znaša nad 10 milijonov rubljev.

Nerazumljivi Nemci. „Wilnaer Zeitung“ poroča, da je bil neki trgovec v Suwalkiju od ces. nemške sodnje zaradi prestopka zoper razne odredbe in poskušene podkupljenja uradnikov na denarno kazen in 14 dni zapora obsojen. Poslal je na vrhovnega poveljnika prošnjo za znižanje kazni in jo takole vtemeljeval: „Moji prestopki, ki jih odkritosrčno obžalujem, temeljili so izrecno na mojemu neznanju glede nepodkupljivosti nemških uradnikov, celo najmanjših, ki je za ruskega državljanana popolnoma nerazumljivo. Kot res pošteni človek zamorem zagotoviti, da se ne bodem več k tej napaki vrnil.“

Veliki sejem z žrebeti za ptujski okraj se vrši v torek, dne 3. oktobra 1916, na mestnem živinskem sejmu v Ptujtu. Ker so cene za žrebeta sedaj jako visoke in se bode sejem vsled naznanil v raznih časnikih gotovo tudi od kupcev iz Zgornje Štajerske, Nižje-Avstrijske, Koroške in Kranjske obiskalo, se posestnike vabi, da svoja žrebeta zanesljivo na ta sejem pripeljejo. Kakor znano, velja zdaj krošnjarska prepoved, to se pravi: ne sme se žrebeta od hiše do hiše, od posesti do posesti kupovati; zato je pričakovati, da vsak pametni konjerejec v tem okraju na ta sejem svoja žrebeta prižene.